

Stykke af Lovens § 4, som lyder saaledes: „Fiskeri paa Strækningen mellem Randers-Sønderbro og Frijsenvold Laksegaard er tilladt for alle, men kan kun drives som Aalestangning og som Linefiskeri (f. Eks. med Orm, Smaafisk, Flue og Blink) og ikke fra Solens Nedgang til dens Opgang“. Her tales, som man vil se, aldeles ikke om Opretholdelse af Fiskegaardens Privilegium, men det siges tværtimod, at Fiskeri paa den nævnte Strækning er tilladt for alle. Nu maa jeg maaske med Hensyn til Motiveringen af de Indskrænkninger, som fandt Sted, tillade mig at oplæse, hvad der siges derom i Udvalgets Betænkning. Der siges der: „Saavel af Hensyn til de historiske Forhold som af Hensyn til Ministerens Tilsegn i Folketinget den 12te Februar 1894 og Forudsætningerne for den til Fiskegaardens Køb givne Finansbevilling, formener man at burde fastsætte udtrykkeligt, at Fiskeri paa Strækningen fra Randers-Sønderbro til Frijsenvold Laksegaard er tilladt for alle. For at hindre stærk eller total Udfiskning af denne Strækning, har man her kun tilladt Fiskeri med Line og Aalejern, og i samme Øjemed har man forbudt alt Natfiskeri samt alt Fiskeri i Laksegaardens umiddelbare Nærhed“. Det fremgaar heraf, at Bestemmelsen kun er en Fredningsbestemmelse, der har til Hensigt at beskytte Fiskens Vandring over det paagældende Vand. Jeg maa maaske endvidere tillade mig at oplæse endnu et lille Stykke af Udvalgets Betænkning, som nærmere præciserer dette. Det lyder saaledes: „Udvalget erkender, at det paagældende Stykke Vand efter de naturlige Forhold er af største Vigtighed for Fiskeriet i de her omhandlede Vande, og at man, om end Vandet forbliver offentligt Fiskevand, nødvendigvis maa frede det i større Omfang end Fjorden neden for Sønderbro. Ved udelukkende at begrænse Fiskeriet paa denne Strækning til Aalestangning og Linefiskeri formener man imidlertid at have skaffet Fisken den fornødne Vandrefrihed over dette Vand“. Det fremgaar af alle disse Udtalelser og af selve Lovens Bestemmelser, at det, der her tilsigtes, er en Fredning af Fisken over dette Vand og ikke nogen Opretholdelse af Fiskegaardens Privilegier. Jeg har ment at maatte gøre

disse Bemærkninger, for at det ved Lovens Revision skal staa klart, hvad Meningen er med Bestemmelsen, og for at der ikke skal komme Misforstaaelse ind, der muligvis kunde komme til at skade de Interesser, der nødvendigvis maa gøre sig gældende med Hensyn til dette Fiskeri.

Høegh-Guldberg: Jeg vil blot tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen), som nylig, saa vidt jeg forstod ham, i Anledning af den Bevilling, som de samvirkende danske Havebrugsselskaber søgte, ytrede om Foredragene, at han havde overværet et Foredrag, hvor der kun havde været 10 til Stede, hvad der laa i, at dette Foredrag ikke var 10 Øre værd. Jeg samstemmer absolut med det ærede Medlem i, at saadanne Foredrag skulle vi ikke have. Foredrag, der ikke ere 10 Øre værd, skulle vi ikke skaffe Landbruget. Hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, mente han, at de bevillende Myndigheder skulle have at vide, hvem disse Foredragsholdere vare, og maaske sigte og vrage imellem dem. Det kan jeg ikke være enig med ham i. Det forekommer mig, at man ikke skal tage noget som helst Initiativ fra Landboforeningerne eller Planteforeningerne selv. De vide allerbedst, hvilke Foredragsholdere de ønske at høre, og dem tegne de sig for. Lad dem selv vælge. Jeg kan sige, at den Maade, hvorpaa Foredragsbevillingen forvaltes i Foreningen af jyske Landboforeninger — og saaledes forvaltes den sikkert ogsaa i andre Landboforeninger — er den, at man søger at skaffe sig Tilbud fra en Række Foredragsholdere, de bedste, man kender. Disse Tilbud med Angivelse af, hvad de ønske at tale om, sendes til Landboforeningerne, og saa vælge Landboforeningerne, og de vælge i Reglen klogt og godt. De kunne udmærket godt varetage deres egne Sager og behøve ingen Vejledning fra oven. Naar saa en Foredragsholder paa denné Maade ikke i 2 Aar er tegnet af nogen Landboforening, gaar han ud af Tilbudslisten, saa tager Foreningen af jyske Landboforeninger ham ikke mere med. Hvad Haveselskaberne angaa, ere Forholdene jo mindre. Men Havesel-